

Donderdag 20 mei 1915 – ochtendeditie

Berlijn, 19 mei. Officieel bericht uit het grote hoofdkwartier:

Ten noorden van Ieper hebben de gevechten op de oostelijke oever van het IJzerkanaal een voor ons gunstige loop genomen.

Uit België.

Men schrijft ons uit Maastricht:

De American Commission for relief in Belgium blijft evenals de door onze regering ingestelde commissie tot voorziening van levensmiddelen aan de Belgische grensgemeenten haar liefdewerk met ijver vervullen. Een poosje geleden was men in de provincie Luik bang, dat het meel op zou raken. Gelukkig is de aanvoer de laatste tijd zodanig geweest, dat men tot september voorraad denkt te hebben. De bevolking is echter op rantsoen gesteld. Iedere inwoner ontvangt 300 gram brood per dag. Dit nu is wel voldoende voor hen, die ook een middagmaal krijgen. Maar voor de mijnwerkers en veldarbeiders, die proviand voor de gehele dag moeten meenemen, onvoldoende. Aangezien er nu in Limburg en vooral in Maastricht meer dan voldoende meel is, hebben de verschillende Belgische gemeenten zich tot de regeringscommissie gewend om brood te mogen uitvoeren. En waar dit nodig bleek, is dit toegestaan, zodat thans weer karrenvrachten brood dagelijks de gemeente verlaten en over de grenzen gebracht worden. Een der leden van de commissie begeeft zich geregeld naar de gemeenten, om zich te overtuigen, dat het brood zijn bestemming bereikt.

Aan de infanterieregimenten van het Belgische leger, die aan de slag bij de IJzer hebben deelgenomen, is het recht toegekend de naam IJzer in hun vaandel te plaatsen. Hetzelfde recht is toegekend aan de batterijen der 6^e legerdivisie en de 4^e en 5^e rijdende batterijen der 2^e

divisie cavalerie. De 99^e batterij mag de onderscheiding “Staden” voeren.

De Belgische Legerbode bevat een artikel over het sluisstelsel van Nieuwpoort, dat sinds 4 november zulk een belangrijke rol heeft gespeeld in de verdediging van het IJzergebied. Het verbindt in waaivorm vijf kanalen met de havengeul van Nieuwpoort: de Vladslo-Ambachtsvaart, de Brugse Vaart, Nieuwerdammerkreek, de Veurne-Ambachtvaart en het Veurnse kanaal. Op al die vaarten en kanalen komen bovendien tal van beekjes en sloten uit.

De plannen voor deze sluisen werden in 1876 vervaardigd door de ingenieur Pieter de Mey en de uitvoering der werken eiste 200.000 gulden. Bij het ontwerpen van die sluiswerken is nimmer gedacht, dat zij ooit zouden dienst doen om een onoverwinbaar waterfort te scheppen, waarop een modern leger zou stuiten. Het doel der sluisen was het zeewater te keren en het binnenwater te ondervangen en de gelijkmatige, geregelde afstroming van de Vlaamse riviertjes te bevorderen.

Thans hebben de uit een oogpunt van waterbouwkunde merkwaardige sluisen een rol gespeeld, die hen ook in de krijgskunde beroemd maakt. “De Duitse nederlagen op de IJzer – zegt het blad – hebben bewezen, dat zij niet alleen een moderne vesting waren tegen de overmachtige zee, maar ook tegen het machtigste leger dat ooit te been werd gebracht.”

Het nieuwe Belgische uniform.

Men schrijft ons:

De overwinning van het kaki maakt het hoe langer hoe moeilijker de geallieerden te onderscheiden. Nu ook de Belgen deze kleur – zij het dan met een groen tintje – voor het nieuwe uniform hebben

uitgekozen, dreigt juist de eenvormigheid tot verwarring aanleiding te geven. In de plaats waar ik mij bevind en waar Franse, Engelse en Belgische soldaten allen in grote getallen worden aangetroffen, wordt de nationaliteitsonderscheiding verbazend moeilijk. Men moet al zeer goed op de niet-schitterende (in de eigenlijke zin van het woord) distinctieven letten, of anders is het niet doenlijk de nationaliteit der militairen bij eerste oogopslag te herkennen.

Het schijnt echter dat deze eenvormigheid allerminst naar de zin is van tal van Belgen.

De “XXe Siècle”, die nauw verwant is aan Belgische officiële kringen, maakt zich tot tolk van de mopperaars en zegt, dat de Belgische kakisoldaten kunnen verward worden met de Engelse, “en dat moest toch niet zo zijn. Ieder leger moet zijn eigen persoonlijk karakter hebben en het uitwendig teken voor zijn karakteristiek moet liggen in het uniform”.

Toch begrijpt ook de “Vingtième” wel, dat het tegen het “kaki” kwaad vechten is en daarom hoopt het blad een uitweg te vinden uit de moeilijkheid door het thans geringe onderscheid in de hoofddekfels aanzienlijk te vergroten. Het pleit voor de helm (type koloniaal). Maar welke ook de oplossing moge zijn, voor alles: een typisch Belgisch uniform.

Donderdag 20 mei 1915 – avondeditie

Geen berichten over België.